

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อ-นามสกุล นายอริพงศ์ เพ็ญโคตร

โรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

รายวิชา ภาษาไทย 5 (ท23101)

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

เวลา 6 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ทบทวนความรู้ เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ภาษาไทยรับคำจากภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคำให้มีใช้ในสังคมได้มากขึ้น เมื่อรับภาษาอื่นเข้ามาแล้วก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนคำที่ยืมเหล่านั้นให้กลมกลืนกับการออกเสียงภาษาไทย โดยคำยืมในภาษาไทยที่พบส่วนใหญ่เป็นคำยืมที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาชวาและมลายู และภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแต่ละภาษามีลักษณะและการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน การจำแนกคำจะทำให้ใช้คำและภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง

2. มาตรฐานและตัวชี้วัด

มาตรฐาน

ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม.3/1 จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

1.1) ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองด้วยการพูดและการเขียน

พฤติกรรมบ่งชี้ 1. พุดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูด้วยภาษาของตนเองได้

1.2) ตัวชี้วัดที่ 4 เลือกใช้วิธีการสื่อสาร

พฤติกรรมบ่งชี้ 1. เลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึง ถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด

2.1) ตัวชี้วัดที่ 1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้ 3. สามารถระบุหลักการ สำคัญ แนวคิดหรือความรู้ ที่ปรากฏในข้อมูล ที่พบ
เห็นในบริบทของ การดำเนินชีวิตประจำวัน

3) สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

3.1) ตัวชี้วัดที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมบ่งชี้ 2. สามารถเชื่อมโยงความรู้

3.2) ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้ 1. ทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์ สามารถ แสดงความคิดเห็นของตน

ยอมรับฟังความ คิดเห็น ของผู้อื่น

2. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ

3. การเข้าร่วมกิจกรรม กับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

6. ใช้ภาษา กิริยา ท่าทาง เหมาะสมกับบุคคล และ โอกาสตามมารยาทสังคม

7. ปฏิบัติงาน ในส่วนรวม อย่างมีความสุข

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย

2. ใฝ่เรียนรู้

3. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. เป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการยืมจากภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับ
เพื่อนในกลุ่ม จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศต่าง ๆ พร้อมทั้งตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการ
ยืมคำคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย (K)

1. บอกสาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทยได้

2. บอกวิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยได้

3. บอกลักษณะคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้

4. ใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง

ด้านทักษะพิสัย (S)

1. พุดสรุปความรู้เกี่ยวกับการยืมคำจากภาษาต่างประเทศได้

2. จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้

ด้านจิตพิสัย (A)

1. บอกคุณค่าของการยืมคำคำภาษาต่างประเทศได้
2. บอกความสำคัญของการศึกษาเรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้

7. เนื้อหาสาระ

การยืมคำเกิดขึ้นทุกภาษา เมื่อมีการติดต่อระหว่างประเทศไม่ว่าจะโดยวิธีใดจะต้องมีการยืมคำเกิดขึ้น เหตุที่ต้องมีการยืมคำภาษาอื่นก็เพื่อให้คำใช้ได้หลากหลาย และเพื่อติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายขึ้น ภาษาไทยมีการยืมคำภาษา ต่างประเทศเข้ามาปะปนเป็นจำนวนมากและหลากหลายภาษา เช่น เขมร จีน ขวา-มลายู อังกฤษ พม่า เปอร์เซีย โปรตุเกส ฝรั่งเศส

คำที่ใช้อยู่ในภาษาไทยทุกวันนี้มีทั้งคำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากเรามีการติดต่อสื่อสารกับชาติอื่น รับทั้งวัฒนธรรมและภาษาของชาตินั้นเข้ามาด้วย จึงทำให้มีภาษาของชาติอื่นใช้ปะปนอยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษา

ด้านภูมิศาสตร์

การที่มีอาณาเขตติดต่อกันทำให้รับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามา

ด้านการค้า

การติดต่อค้าขายกับต่างชาติตั้งแต่อดีตทำให้มีการรับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามาเป็นจำนวนมาก

ด้านศาสนาและ
วัฒนธรรม

การรับพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ทำให้เรารับคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาด้วย

ด้านการศึกษา

การที่คนไทยไปศึกษาต่างประเทศและนำความรู้มาเผยแพร่ ทำให้มีคำศัพท์ในวงการต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย

ด้านเทคโนโลยี

การติดต่อค้าขายกับต่างชาติตั้งแต่อดีตทำให้มีการรับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามาเป็นจำนวนมาก

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย

วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

1. ใช้ตามคำเดิมที่ยืมมา เช่น เมตร (อังกฤษ) หมายถึง หน่วยวัดความยาว แซ (เขมร) หมายถึง ดวงเดือน
2. เปลี่ยนตัวสะกดให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ออกเสียงได้สะดวก เช่น เฟอิล (เขมร) เปลี่ยนเป็น เฟอิญ
3. เปลี่ยนรูปและเสียงให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้เหมาะกับการออกเสียงภาษาไทย เช่น ฮวงโล้ว (จีน) เป็น ฮั้งโล่
4. ตัดคำให้มีเสียงสั้นลง เช่น อุโบสถ (บาลีสันสกฤต) เป็น โบสถ์
5. แผลงสระและพยัญชนะให้ผิดไปจากเดิม เช่น กิริติ (บาลีสันสกฤต) ไทยใช้ เกียรติ
6. เปลี่ยนความหมายไปจากเดิมให้เข้ากับความหมายของภาษาไทย เช่น โมโห (บาลีสันสกฤต) หมายถึง ความลุ่มหลง ความโง่เขลา ไทยใช้ โกรธ

7. บัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่ คือ การสร้างศัพท์ใหม่ที่มีความหมายตรงกับภาษาเดิม เพื่อไม่ทำให้ภาษาไทยวิบัติ ซึ่งการบัญญัติศัพท์มักใช้กับคำภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาอังกฤษ

ลักษณะคำยืมจากภาษาต่างประเทศ

1) ลักษณะคำยืมจากภาษาเขมร

ประเทศไทยและประเทศกัมพูชามีอาณาเขตติดต่อกันและมีการแลกเปลี่ยนถ่ายวัฒนธรรมกันมาอย่างยาวนาน ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนใช้อยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก โดยหลักการสังเกตคำเขมรที่ใช้ในภาษาไทย มีดังนี้

- คำที่เติม บำ บัง บัน บรร ข้างหน้า เช่น
$$\text{บำ} + \text{เพ็ญ} = \text{บำเพ็ญ}$$
$$\text{บัง} + \text{เกิด} = \text{บังเกิด}$$
$$\text{บัน} + \text{ดาล} = \text{บันดาล}$$
$$\text{บรร} + \text{ลุ} = \text{บรรลุ}$$
- คำที่ขึ้นต้นด้วย บำ บัง บัญ บัน บรร เช่น บำบัด บำเรอ บังคับ บังเอิญ บัญชา บันลือ บรรดา บรรทัด (ยกเว้น บัญชี บรรพต บรรยาย บรรษัท บรรหาร บรรพচিত เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาสันสกฤต)
- คำที่สามารถแทรก -ำ หรือ -าน เข้าไปตรงกลางคำได้ เช่น
$$\text{ทลาย} \quad \text{แทรก -ำ} \quad \text{เป็น} \quad \text{ทำลาย}$$
$$\text{ตรัส} \quad \text{แทรก -ำ} \quad \text{เป็น} \quad \text{ด่ารัส}$$
$$\text{เกิด} \quad \text{แทรก -ำ} \quad \text{เป็น} \quad \text{กำเนิด}$$
$$\text{อาจ} \quad \text{แทรก -ำ} \quad \text{เป็น} \quad \text{อำนาจ}$$
$$\text{ทาย} \quad \text{แทรก -ำ} \quad \text{เป็น} \quad \text{ทำนาย}$$
- คำที่ออกเสียงแบบอักษรนำ ส่วนใหญ่เป็นคำที่มาจากภาษาเขมร เช่น
เขม่า ฉลาด สงวน สยบ แสม เสนอ ฯลฯ
- นิยมใช้ จ ญ ร ล เป็นตัวสะกด เช่น กาจ กำเหน็จ สำรวจ ควาญ จัญไร ชำนาญ เผชิญ
สำราญ ขจร ระเมียร กังวล ทุล บังคล สรวล

2) ลักษณะคำยืมจากภาษาจีน

ประเทศไทยและประเทศจีนเป็นมิตรประเทศที่ติดต่อเจริญสัมพันธ์ไมตรี และค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าและศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามมาช้านาน ชาวจีนที่มาค้าขายได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทย

เป็นจำนวนมาก ภาษาจีนจึงเข้ามาสู่ไทยโดยทางเชื้อชาติ นอกจากนี้ภาษาจีนและภาษาไทยยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีคำภาษาจีนเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยจนแทบแยกกันไม่ออก

การยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยนั้น เราได้มาจากภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียน เพราะระบบการเขียนภาษาจีนต่างกับภาษาไทยมาก ภาษาจีนเขียนอักษรแทนคำเป็นตัว ๆ ไม่มีการประสมสระ พยัญชนะ คำภาษาจีนที่มีใช้ในภาษาไทย นำมาเป็นคำเรียกชื่อ เครื่องใช้แบบจีน ยาสมุนไพร สัตว์ อาหาร เครื่องแต่งกาย ธุรกิจการค้า มหรสพ และอื่น ๆ

ภาษาจีนมีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาไทยมาก คือ เป็นภาษาคำโดด มีเสียงวรรณยุกต์ เมื่อนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยซึ่งมีวรรณยุกต์และสระประสมใช้จึงทำให้สามารถออกเสียงวรรณยุกต์และสระตามภาษาจีนได้อย่างง่ายดาย คำภาษาจีนยังมีคำที่บอกเพศในตัวเช่นเดียวกันกับภาษาไทยอีกด้วย เช่น เฮีย (พี่ชาย) ซ้อ (พี่สะใภ้) เจ้ (พี่สาว) นอกจากนี้การสะกดคำภาษาจีนในภาษาไทยยังใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตราและมีการใช้ทัศนมาตร หรือตัวการันต์

หลักการสังเกตคำภาษาไทยที่มาจากภาษาจีน

1. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เต้าทึง แป๊ะซะ เฉาก้วย จับฉ่าย
2. เป็นคำที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เรารับมาจากชาวจีน เช่น ตะหลิว แก้วอี้ เก่ง ฮวงซู่
3. เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น หุ่น ห้าง โสห่วย
4. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรีจัตวาเป็นส่วนมาก เช่น ก๋วยจ๊ับ กุ้ย เก้ เก็ก เกี้ยว เกี้ยว เกียะ กุยเฮง เก็ก ก่ง

ตัวอย่างคำยืมที่มาจากภาษาจีน

กงสี กงฉิน กงฉ่ กงเต็ก ก๋วยเตี๋ยว ก๋วยจ๊ับ เกาหลา กุ้ย เก้ เก็ก เกี้ยว เกี้ยว เกียะ กุยเฮง เก็ก ก่ง แก้วอี้ ขาก้วย เข่ง จับก่ง จับฉ่าย จับยี้กั จันอับ เจ็ง เจียน เจ เฉาก้วย เซ่ง เซียน แซ่ แซยิด เซ็งลี่ ซาลาเปา ซัม ตะหลิว เต้า ตุน ตุ่น เต๊ะเอีย เต้าหู้ เต้าฮวย เต้าเจี้ยว โต๊ะ โต่งก่ง ต่งเก บ๊วย บะฉ่อง บะหมี่ บู้ ปู้กั ปอ เปียะ แป๊ะเจี๊ยะ พะโล้ เย็นตาโฟ หวย ยี่ห่อ ลั่นจี่ ห้าง หุ่น เอี่ยม โสห่วย เฮงฮวย ฮวงซู่ ฮ่องเต้ อั้งโล่

3) ลักษณะคำยืมจากภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน มีวิภัติปัจจัย เช่นเดียวกับภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษได้รับความนิยมใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารมากที่สุด มีประเทศต่าง ๆ ยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาสากลของชาวโลก คนไทยได้ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมาเป็นเวลานาน จนภาษาอังกฤษเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของคนไทยมากขึ้น ทั้งในด้านการพูดและการเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในปัจจุบันคนไทยศึกษาความรู้และวิทยาการต่าง ๆ จาก

ตำราภาษาอังกฤษ และสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงหลั่งไหลเข้ามาในภาษาไทยมากขึ้นทุกขณะทั้งในวงการศึกษา ธุรกิจ การเมือง การบันเทิง เป็นต้น

การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย

1. การทับศัพท์ โดยการถ่ายเสียงและถอดตัวอักษร คำยืมจากภาษาอังกฤษโดยวิธีการทับศัพท์มีจำนวนมาก คำบางคำราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์เป็นคำไทยแล้ว แต่คนไทยนิยมใช้คำทับศัพท์มากกว่า เพราะเข้าใจง่าย สื่อสารได้ชัดเจน เช่น

คำภาษาอังกฤษ	game	คำทับศัพท์	เกม
คำภาษาอังกฤษ	graph	คำทับศัพท์	กราฟ
คำภาษาอังกฤษ	cartoon	คำทับศัพท์	การ์ตูน
คำภาษาอังกฤษ	clinic	คำทับศัพท์	คลินิก
คำภาษาอังกฤษ	quota	คำทับศัพท์	โควตา
คำภาษาอังกฤษ	dinosaur	คำทับศัพท์	ไดโนเสาร์
คำภาษาอังกฤษ	technology	คำทับศัพท์	เทคโนโลยี

2. การบัญญัติศัพท์ เป็นวิธีการยืมคำ โดยรับเอาเฉพาะความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาแล้วสร้างคำขึ้นใหม่ ซึ่งมีเสียงแตกต่างไปจากคำเดิม โดยเฉพาะศัพท์ทางวิชาการจะใช้วิธีการนี้มาก ผู้ที่มีหน้าที่บัญญัติศัพท์ภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ คือ ราชบัณฑิตยสถาน เช่น

คำภาษาอังกฤษ	airport	คำบัญญัติศัพท์	สนามบิน
คำภาษาอังกฤษ	globalization	คำบัญญัติศัพท์	โลกาภิวัตน์
คำภาษาอังกฤษ	science	คำบัญญัติศัพท์	วิทยาศาสตร์
คำภาษาอังกฤษ	telephone	คำบัญญัติศัพท์	โทรศัพท์
คำภาษาอังกฤษ	reform	คำบัญญัติศัพท์	ปฏิรูป

3. การแปลศัพท์ วิธีการนี้จะต้องใช้วิธีการคิดแปลเป็นคำภาษาไทยให้มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษ แล้วนำคำนั้นมาใช้สื่อสารในภาษาไทยต่อไป ดังตัวอย่าง เช่น

คำภาษาอังกฤษ	blackboard	คำบัญญัติศัพท์	กระดานดำ
คำภาษาอังกฤษ	enjoy	คำบัญญัติศัพท์	สนุก
คำภาษาอังกฤษ	handbook	คำบัญญัติศัพท์	หนังสือคู่มือ
คำภาษาอังกฤษ	school	คำบัญญัติศัพท์	โรงเรียน
คำภาษาอังกฤษ	short story	คำบัญญัติศัพท์	เรื่องสั้น

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีใช้ในภาษาไทย

กราฟ การ์ตูน กีบ กลูโคส กัปตัน แก๊ส กูก์ เกียร์ แก๊ง แกลลอน คริสต์มาส ไดนาโม ไดโนเสาร์
ครีม คลอรีน คอนกรีต คลินิก คอนเสิร์ต คอมพิวเตอร์ คุณก็ เคเบิล เครดิต แคปซูล เคาน์เตอร์ แคลอรี
โควตา ซอลก์ ซ็อกโกเลต เช็ค เช็ต เชียร์ โชว์ ซีเมนต์ เซลล์ ไชเรน ดีเซลดอลลาร์ ดีเปรสชั่น เต็นท์
ทอนซิล เทอม แท็กซี แทกรเตอร์ นิโคติน นิวเคลียร์ นีออน นิวเคลียส โน้ต ไนลอน บล็อก เบนซิน
แบคทีเรีย ปลั๊ก ปิกนิก เปอร์เซ็นต์ พลาสติก พีระมิด ฟลูออรีน ฟอร์มาลีน ฟังก์ชัน ฟาร์ม ฟิสกัส มอเตอร์
มัมมี่ มาเลเรีย โมเลกุล ไมล์ ไมโครโฟน ไมโครเวฟ ยิปซัม ยีราฟ รีบบิ้น เรดาร์ ลิกไนต์ ลิปสติก เลเซอร์
วัคซีน วิตามิน ไวโอลิน

4) ลักษณะคำยืมจากภาษาญี่ปุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีการค้าขายและการทูต ต่อมาในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อิทธิพลญี่ปุ่นได้เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น จนต่อมาสมาชิกปัจจุบันได้มีการนำวัฒนธรรมญี่ปุ่นในรูปแบบอาหาร การ์ตูน และความบันเทิงเข้ามาในประเทศไทย

1. ภาษาญี่ปุ่นส่วนมากไม่มีตัวสะกด เช่น คามิกาเซ่ คาราเต้ ซูโม่
2. ภาษาญี่ปุ่นไม่นิยมวรรณยุกต์ เช่น กีโมโน ซาบา วาซาบิ
3. คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่นำไปใช้ในภาษาไทยมักใช้ทับศัพท์ เช่น ยูโด ซากุระ ซูชิ

ตัวอย่างคำยืมที่มาจากภาษาญี่ปุ่น

คาราเต้	แปลว่า ศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่น
เคนโด้	แปลว่า ศิลปะการต่อสู้ด้วยไม้
ซามูไร	แปลว่า ทหารอาชีพ ใช้ดาบเป็นอาวุธ
ซูโม่	แปลว่า นักมวยปล้ำ
ยูโด	แปลว่า ศิลปะการป้องกันตัว
ซากุ	แปลว่า สურากลับจากข้าว
สึนามิ	แปลว่า คลื่นยักษ์
สุกี้ยากี้	แปลว่า อาหารชนิดหนึ่ง

5) ลักษณะคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส

การยืมคำจากภาษาฝรั่งเศสใช้เป็นคำทับศัพท์ โดยภาษาฝรั่งเศสได้เข้ามามีบทบาทในไทยสมัยรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งพระองค์ได้ส่งคณะทูตออกไปเจริญสัมพันธไมตรีกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในปี พ.ศ. 2227 และในปี พ.ศ. 2228 ทางฝรั่งเศสได้ส่งอัครทูต เซอวาลิเอร์ เดอโซมองต์ เป็นราชทูตมาเจริญสัมพันธไมตรีด้วย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างไทยและฝรั่งเศส ทำให้

ไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาฝรั่งเศสด้วยมากไม่มีหลักการในการนำคำกลับมาใช้ ส่วนมากจะเป็นคำที่มีความหมายของฝรั่งเศสที่มีเสียงที่จดจำได้ง่าย จึงแพร่หลายได้เร็ว

ตัวอย่างคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส

คำยืมภาษาฝรั่งเศส	คำแปล
กัปิตัน	นายเรือ
กิโล	จำนวนพัน
กรัม	หน่วยน้ำหนัก
กงสุล	พนักงานดูแลผลประโยชน์ของรัฐบาล
เบเรต์	หมวกชนิดหนึ่ง
บูเกตต์	ช่อดอกไม้
ปาร์เกต์	ไม้อัดพื้น
มองซิเออร์	นาย(คำนำหน้าชื่อ)
คาเฟ่	ร้านอาหาร
ครัวซองท์	ขนมชนิดหนึ่ง
คิว	การเรียงลำดับ ก่อน-หลัง
ลิตร	มาตราตวงจำนวนหนึ่ง
เมตร	มาตราวัดความยาว
โซเฟอร์	คนขับรถยนต์

6) ลักษณะคำยืมจากภาษาขวามละยู

ภาษาขวามละยู ปัจจุบันเรียกว่าภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาตระกูลคำติดต่อ ตระกูลเดียวกับภาษามลายู ภาษาขวามละยูที่ไทยยืมมาใช้ส่วนมากเป็นภาษาเขียน ซึ่งรับมาจากวรรณคดีเรื่อง ดาหลังและอิเหนาเป็นส่วนใหญ่ ถ้อยคำภาษาเหล่านี้ใช้สื่อสารในวรรณคดี และในบทร้อยกรองต่าง ๆ มากกว่าคำที่นำมาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

ภาษามลายูหรือภาษามาลายู ปัจจุบันเรียกว่า ภาษามาลายู เป็นภาษาคำติดต่อ อยู่ในตระกูลภาษาขวามละยู คำส่วนใหญ่จะมีสองพยางค์และสามพยางค์ เข้ามาปะปนในภาษาไทยเพราะมีเขตแดนติดต่อกัน จึงติดต่อสัมพันธ์กันทั้งทางด้านการค้าขาย ศาสนา วัฒนธรรม มาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา สงขลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ยังคงใช้ภาษามลายูสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่เป็นจำนวนมาก

การยืมคำภาษาขว-มลายูมาใช้ในภาษาไทย

1. ใช้ในการแต่งคำประพันธ์ เช่น บุหร่ง บุหลัน ระตู ปาหนัน ตูนาหงัน เป็นต้น
2. ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น กัลปิงหา กูญแจ กระดังงา ซ่าหริ่ม ประทัด เป็นต้น
3. นำมาใช้ในความหมายคงเดิม เช่น ทูเรียน น้อยหน้า บุหลัน เป็นต้น

ตัวอย่างคำภาษาขว-มลายูในภาษาไทย

จำปาตะ ตลับ ทูเรียน บูดู ปาเต๊ะ มังคุด สละ สลัก สลาดัน สลัด สุกหนี่ โสร่ง หนั๋ง ยะลา เบตง น้อยหน้า กริช กิดาหยัน (มหาดเล็ก) กุหนุง (เขาสูง) กูญแจ การะบุหนิง (ดอกแก้ว) กระดังงา อีเหเนา อังกะลุง อัสัญแดหวา (เทวดา) ตูนาหงัน (คู่หมั้น) ยีหว่า (ดวงใจ) บุหร่ง (นกยูง) บุหลัน (ดวงจันทร์) บุหงา (ดอกไม้) อูรังอุตัง สะตาทมัน (สวน) บุหงารำไป ปาหนัน (ดอกลำเจียก) รำมะนา การะบุหนิง (ดอกแก้ว) กิดาหยัน (มหาดเล็ก) ซ่าโปะ (ผ้าห่ม) ซ่าหริ่ม ดาหงัน (สงคราม) ปันหยี่ ปันหน่ง ประทัด บุชบาminstera (ดอกพุทธรักษา) มาลาตี (ดอกมะลิ) มินตรา (ต้นกระถิน) มิรันตี (ดาวเรือง) สะการะตาทรา (ดอกกรรณิการ) ต้นหยง (ดอกพิกุล) กาหลา (ชื่อดอกไม้) ประไหมสุหรี มะเดหวี ระตู (เจ้าเมือง)

7) ลักษณะคำยืมจากภาษาบาลีและสันสกฤต

ในบรรดาภาษาต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยมากที่สุด คือ ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต คำยืมในภาษาไทยที่ยืมมาจากทั้งสองภาษานี้ เป็นคำที่มีใช้ในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมากทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาบาลีเข้ามาทางศาสนาพุทธ ส่วนภาษาสันสกฤตเข้ามาทางศาสนาพราหมณ์และวรรณคดีเรื่องมหาภารตะและรามายณะ

ข้อแตกต่างของภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ในภาษาไทย

คำที่มาจากภาษาบาลี

1. คำในภาษาบาลีไม่มีสระเหล่านี้ ฤ ฦ ฦ ฤ ฤ ฤ ฤ (สระในภาษาบาลีมี 8 ตัว คือ อ อา อิ อี อุ ู เอ โอ)
2. คำที่มาจากภาษาบาลีใช้ ส ทั้งหมด (ภาษาสันสกฤตมี ทั้ง ศ ษ ส)
3. คำที่มาจากภาษาสันสกฤต ไม่นิยมใช้ ห ดังนั้นคำที่มี ห จึงเป็นคำภาษาบาลี เช่น กีฬา กาฬ โกวิฬาร กักขฬะ ประวาฬ
4. ภาษาบาลีไม่มีพยัญชนะประสมหรือควบกล้ำ (ภาษาบาลีใช้คำควบกล้ำน้อยกว่าภาษาสันสกฤต)
5. ภาษาบาลีใช้ ริ เช่น อริยะ - จริยะ (อริย จรียา)
6. อิ ู ในภาษาบาลี เช่น อิทธิ ภาษาสันสกฤต จะเป็น ฤ เช่น ฤทธิ

ตัวอย่างคำที่มาจากภาษาบาลี

สามัญ วิชา อีสึ จรียา ฐาปนา สันติ วัฒนา บุญ เวช สิทธิ จุฬา เสนา โอสถ ปิตุ
สัจ

สิกขา อักคี นิสิต สงฆ์ ทุกข์ มัจฉา รังสี รัฐ วิชา โอฬาร กิริยา สมภาร โมลี วชิระ ป
ฐม เรชา

ปัจฉิม วิชชา ญาณ ฐาน วุฑฒิ ถาวร วิตถาร ตัณฑา ญาติ สิกขา มัชฌิมา นิพพาน กีฬา
สามิ ปฏิสเสธ สาวก สามัญ ขณะ อุตุนิจ มัจฉา

คำที่มาจากภาษาสันสกฤต

1. สระในภาษาสันสกฤต ต่างจากภาษาบาลี 6 ตัว คำใดประสมด้วยสระ ฤ ฦ ฦ ฦ ใเอ เอา เป็น
คำในภาษาสันสกฤต
2. คำใด ประสม ด้วย ศ ช มี ใน ภาษา สัน ส ก รุ ต 'ไม' มี ใน ภาษา
บาลี เช่น อภิเชก ศีระชะ อวกาศ ศัตรุ ศิลปะ ราชภูร อังกฤษ ศึกษาศาสตร์
3. คำที่มาจากภาษาสันสกฤต ใช้ ฑ เช่น กรีฑา คำในภาษาสันสกฤต ไม่นิยมใช้ ฬ
4. คำในภาษาสันสกฤตมีระบบเสียงควบกล้ำ หรือพยัญชนะประสม คำควบกล้ำจึงมักเป็นคำ
ภาษาสันสกฤต เช่น สตรี ปรารถนา สวัสดิ์ สมัคร มาตรา อินทรา
5. คำในภาษาไทยใช้ รร มาจากภาษาสันสกฤต ตัว ร ที่ควบกับคำอื่นและใช้เป็นตัวสะกด
เช่น มรรค สรรพ มารค (มารค สรว อารย จรยา)
6. ฤ (ฤทธิ) ในภาษาสันสกฤต ภาษาบาลีจะเป็น อิทธิ (อิ อุ)
7. คำที่ใช้ ห์ มักเป็นคำที่มาจากภาษาสันสกฤต เช่น สังเคราะห์ โลหะ อดุสสาร เทห์ เลห์ เสนห์
(ภาษาบาลีก็มี เช่น โลห อุตสาห เทห สีนห เสนห)

ตัวอย่างคำที่มาจากภาษาสันสกฤต

อังกฤษ พฤกษ์ ประพฤติ ศาสนา เกษม ธรรมณี วิทญ์ ประจิม ธรรมศาสตร์ เกษต
ร วัชระ สัตย์ มฤตยู อินทร์ อคินิ ภัสดา มัธยม ศึกษาศาสตร์ ศากยะ กษัตริย์ พิ
สตาร พฤษภ ปราณี สวรรค์ กรรม ฤทธิ ศรี รัศมี อภิเชก เกษียณ หฤทัย คฤหาสน์
วิทยา เสนา เลขา เสวก พิช มนุษย์ กรีฑา ครุฑ อิศวร วิเศษ วิศาล วิเศษ สวามี เนตร
ส ต รี อ ย , ฐ ย า อ า ศ ร ม อ า ศ ัย ร า ช ภู ร ฤ ชี
สัตว์ พุศจิกายน อัศจรรย์ โอษฐ์ ฤชณา พัสตุ เกษียร อาญา

รายการอ้างอิง

จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2556). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า. (2558). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ลักษณะภาษาไทย และภาษาอื่นที่เกี่ยวข้องสำหรับนิสิตวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันภาษาไทย. (2553). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำ และการยืมคำ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1) โปรแกรม Power point นำเสนอเนื้อหา ชั่วโมงที่ 1 การยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- 2) ใบความรู้ การยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- 3) ฉลากวัตถุมีการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- 4) โปรแกรม Power point นำเสนอเกม “THE DAVINCE CODE รหัสลับ ดา วินชี”
- 5) โปรแกรม Power point นำเสนอเนื้อหา
- 6) ชุดป๊อปอัปคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ 8 ชุด
- 7) ใบกิจกรรม “บิงโกภาษาฮาเฮ” 34 แผ่น
- 8) ตัวคำถาม 8-16 แผ่น
- 9) สมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ”
- 10) กระดาษโปสเตอร์ 34 แผ่น

9. วิธีการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิด Active Learning

(แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน : Brain Based Learning (BBL) และ Game Based Learning (GBL))

(ชั่วโมงที่ 1)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนบอกชื่ออาหาร ชื่อสถานที่ หรือชื่ออื่น ๆ ที่นึกได้ จากนั้นครูเขียนลงบนกระดาน
3. ครูถามนักเรียนว่า “คำเหล่านี้เป็นภาษาอะไรบ้าง”
4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยว่ามีภาษาอะไรบ้าง และทำไมเราต้องยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (แนวคำตอบ : ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเขมร เหตุผลที่ต้องยืมเพราะไทยมีการติดต่อกับต่างชาติทั้งในด้านการค้า การเมืองการปกครอง และการเจริญสัมพันธไมตรี)

5. ครูกล่าวเชื่อมโยงสู่บทเรียนว่า “จากคาบเรียนที่ผ่านมา เราได้เรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับลักษณะของ คำยืมในแต่ละภาษา ในวันนี้เราจะทบทวนสิ่งที่เราได้เรียนรู้ไปแล้ว โดยคาบเรียนนี้จะเน้นไปที่ความรู้เกี่ยวกับการยืมคำภาษาต่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นได้ทุกภาษา ไม่เฉพาะในภาษาไทย แต่เพราะอะไรเราถึงต้องมีการยืมคำ ในวันนี้เราจะได้เรียนรู้ร่วมกัน”

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ (50 นาที)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 11 กลุ่มละ 3-4 คน ให้แต่ละคนศึกษาเรื่อง การยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คนละ 1 หัวข้อ ดังนี้

คนที่ 1	ศึกษาเรื่อง สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษา
คนที่ 2	ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย
คนที่ 3-4	ศึกษาเรื่อง วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

2. นักเรียนแต่ละคนศึกษาเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบ แล้วสรุปความรู้อธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังจนเข้าใจ ครบทุกคน ครูสุ่มซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

3. นักเรียนเล่นเกม “ฉลากวัดภูมิ” โดยครูทำฉลากหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เมื่อนักเรียนจับฉลากได้หัวข้อเรื่องใด ให้นักเรียนอธิบายเรื่องนั้นให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง โดยวิธีการคือครูจะสุ่มเลขที่ของนักเรียนจากเว็บไซต์ [เกมส้างล้อ \(piliapp.com\)](https://th.piliapp.com/random/wheel/) (<https://th.piliapp.com/random/wheel/>) เมื่อได้นักเรียนผู้โชคดีแล้ว นักเรียนจึงจะได้จับฉลากหัวข้อต่อไป

4. เพื่อนและครูตรวจสอบว่าอธิบายถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้เพื่อนช่วยกันอธิบายให้ถูกต้อง ถ้าถูกต้องแล้ว ให้คนที่ถูกสุ่มคนต่อไปจับฉลากอธิบายให้เพื่อนฟังต่อ เล่นจนक्रमันใจว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาชัดเจนแล้วจึงเลิกเล่น

5. ครูถามนักเรียนว่า

1) เรายืมคำมาจากภาษาต่างประเทศเพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ เพราะมีความเจริญด้านต่าง ๆ จึงมีคำใหม่เกิดขึ้นมากมาย และเพราะมีการติดต่อค้าขายร่วมกัน การเมืองการปกครอง การทูต เป็นต้น)

2) นักเรียนคิดว่าการยืมคำมาจากต่างประเทศมีข้อดีอย่างไร

(แนวคำตอบ ช่วยให้ภาษาไทยมีคำใช้มากขึ้น เพื่อให้ติดต่อสื่อสารเข้าใจกันง่ายขึ้น และเป็นพื้นฐานเชื่อมโยงกับการเรียนเพื่อภาษาอื่น ๆ)

ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนด้วยการเล่นเกมตอบคำถามทบทวนจาก www.blooket.com ซึ่งมีคำถามจำนวน 7 ข้อ ทั้งนี้ในแต่ละข้อ เมื่อจอโปรเจกเตอร์เสนอคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อ ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อทุกข้อและข้อที่ผิดร่วมกัน

2. ครูให้รางวัลกับนักเรียนที่ได้เป็นผู้ชนะในการเล่นเกมน 3 อันดับแรก (เมื่อจบเกมเว็บไซต์จะแสดงผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 3 อันดับแรกโดยอัตโนมัติ)

(ชั่วโมงที่ 2)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนร่วมเล่นเกม “THE DAVINCE CODE รหัสลับ ดา วินชี” ผ่านโปรแกรม Power point ซึ่งเป็นเกมที่ให้นักเรียนทายคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้ภายในระยะเวลา 10 วินาที โดยมีคำต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ทำนาย

2.2 กระดิ่งงา

2.3 คริวซองด์

2.4 ไดโนเสาร์

2.5 กายกรรม

3. ครูถามนักเรียนว่า “คำที่นักเรียนได้เห็นนี้ เป็นภาษาไทยแท้หรือไม่” (แนวคำตอบ : ไม่เป็น)

4. ครูถามนักเรียนว่า “แล้วคำที่นักเรียนได้เห็นนี้ มาจากภาษาอะไรบ้าง” (แนวคำตอบ : ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาชวามลาญ เป็นต้น)

5. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาเกี่ยวกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่นักเรียนได้เรียนไปเมื่อคาบที่แล้ว

6. ครูกล่าวเชื่อมโยงสู่บทเรียนว่า “ในวันนี้ครูจะชวนนักเรียนทุกคนมาเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผ่านกิจกรรมที่มีชื่อว่า บินลัดฟ้าเพื่อศึกษาคำ”

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ (50 นาที)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ กลุ่มละ 4-5 คน

2. ครูอธิบายรายละเอียดของกิจกรรม “บินลัดฟ้าเพื่อศึกษาคำ” ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มตามที่ได้แบ่งไว้ และแจกสมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ” กลุ่มละ 1 เล่ม

2.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งประจำ 1 โต๊ะ แต่ละโต๊ะจะถูกจำลองให้เป็นแหล่งศึกษาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ จีน อังกฤษ เขมร ชวามลาญ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส บาลี และสันสกฤต

2.3 ครูจับเวลาในการศึกษาและเขียนตอบคำถามในพาสปอร์ต ภาษาละ 3 นาที เมื่อครบกำหนดครูจะส่งสัญญาณเตือนให้เปลี่ยนไปศึกษาภาษาอื่น ๆ ตามการเวียนฐานแบบตามเข็มนาฬิกา

2.4 ในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษา ครูจะมีภารกิจพิเศษให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำ ดังนี้

2.4.1 ครูจะให้สัญญาณแจ้งเตือนเพื่อรับตัวคำถาม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับตัวคำถาม และเขียนตอบคำถามให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ครูกำหนด (ตัวคำถามมี 1-2 รอบ โดยครูจะพิจารณาจากเวลาในการทำกิจกรรม)

2.4.2 หากนักเรียนกลุ่มใดตอบผิดหรือส่งช้าเกินกำหนดเวลา จะได้รับใบกิจกรรมที่ไม่เหมือนเพื่อนกลุ่มอื่นในกิจกรรมถัดไป (บิงโกภาษาฮาเฮ)

2.5 เมื่อเสร็จสิ้นแล้วให้นักเรียนทุกกลุ่มกลับเข้าที่นั่งเดิมของตนเอง

3. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม “บินลัดฟ้าเพื่อศึกษาคำ”

4. ครูให้นักเรียนตรวจสอบพาสปอร์ตของกลุ่มตนเองก่อนออกเดินทางเพื่อทำกิจกรรมต่อไป

5. ครูให้นักเรียนจินตนาการว่าตนเองได้เดินทางกลับจากประเทศต่าง ๆ สู่ประเทศไทยแล้ว และชวนนักเรียนสนทนาในเรื่องกิจกรรมประเพณีของไทยในช่วงนี้ เช่น งานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์สมุทรปราการ (งานวัด) เพื่อเชื่อมโยงสู่การทำกิจกรรม “บิงโกภาษาฮาเฮ”

6. ครูให้นักเรียนร่วมกิจกรรม “บิงโกภาษาฮาเฮ” ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ครูแจกใบกิจกรรม “บิงโกภาษาฮาเฮ” ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยนักเรียนจะได้รับใบกิจกรรมบิงโกที่มีขนาด 5x5 และนักเรียนกลุ่มที่ตอบผิดหรือส่งตัวช้าเกินกำหนดเวลา ในกิจกรรม “บินลัดฟ้าเพื่อศึกษาคำ” จะได้รับใบกิจกรรมบิงโกที่มีขนาด 6x6 (ถ้าไม่มีนักเรียนกลุ่มใดตอบผิดหรือส่งเกินกำหนดเวลา ครูจึงจะแจกใบกิจกรรมบิงโกที่มีขนาด 5x5 ให้นักเรียนทุกคน)

6.2 ครูให้นักเรียนเขียนชื่อภาษาต่าง ๆ ตามที่ได้ไปศึกษาจากกิจกรรม “บินลัดฟ้าเพื่อศึกษาคำ” ซึ่งมีทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ จีน อังกฤษ เขมร ชาวมลายู ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส บาลี และสันสกฤต โดยเขียนให้ครบตามจำนวนช่องตารางบิงโกที่ได้รับ

6.3 ครูให้นักเรียนเลือกสุ่มแผ่นป้ายจากโปรแกรม Power point ซึ่งในแผ่นป้ายแต่ละหมายเลขจะประกอบด้วยคำศัพท์และลักษณะของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เมื่อนักเรียนเลือกแผ่นป้ายใด ให้นักเรียนร่วมกันตอบว่าเป็นคำหรือลักษณะของคำที่มีมาจากภาษาใด

6.4 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบจากแผ่นป้าย และให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับลงไปในห้องชื่อภาษาที่ตนเองได้เขียนตรงกับเฉลย

6.5 เมื่อมีนักเรียนบิงโกครบ 3-5 คน ครูจึงจะหยุดกิจกรรม

7. ครูแจกใบงาน “เสตัสฝึกหัดใช้ภาษา” และกระดาษโพสต์อิท ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นต่อ 1 รายการ โดยให้นักเรียนคิดแคปชั่น หรือคำบรรยายสถานะในเฟสบุ๊คให้มีคำที่มาจากภาษาต่างประเทศอยู่ในแคปชั่นหรือคำบรรยายด้วย

ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเขียนตอบคำถามและสัมภาษณ์นักเรียน 1-3 คน ดังนี้

1.1 การศึกษาเรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศมีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียน (เขียนในกระดาษโพสต์อิท)

1.2 ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในคาบนี้ (เขียนหรือวาดรูปในกระดาษโพสต์อิท)

1.3 สิ่งที่ยากบอกครู (เขียนในกระดาษโพสต์อิท)

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

10. การวัดและการประเมินผล

(ชั่วโมงที่ 1)

1) วิธีการวัดและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ
จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย (K) 1. บอกสาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทยได้ 2. บอกวิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยได้ ด้านทักษะพิสัย (S) 1. พุดสรุปความรู้เกี่ยวกับการยืมคำจากภาษาต่างประเทศได้ ด้านจิตพิสัย (A) 1. บอกคุณค่าของการยืมคำคำภาษาต่างประเทศได้	1. พิจารณาจากการตอบคำถามในชั้นเรียน 2. พิจารณาจากการตอบคำถามในชั้นเรียน 1. พิจารณาจากการพูดนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม 1. พิจารณาจากการตอบคำถามในชั้นเรียน	1. คำถามในชั้นเรียน 2. คำถามในชั้นเรียน 1. การสังเกตพฤติกรรม 1. คำถามในชั้นเรียน
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	- สังเกตพฤติกรรม - สังเกตพฤติกรรม - สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม - แบบประเมินพฤติกรรม - แบบประเมินพฤติกรรม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรม - สังเกตพฤติกรรม - สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม - แบบประเมินพฤติกรรม - แบบประเมินพฤติกรรม

2) เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric)

สิ่งที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีเยี่ยม (4)	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้ (1)
การตอบคำถามในชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 90 ขึ้นไป	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 70-90	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 40-60	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 10-30
การพุดนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม	ให้ความร่วมมือในการพุดนำเสนออย่างเต็มที่ พุดนำเสนอฉะฉาน ชัดเจน และข้อมูลถูกต้อง	ให้ความร่วมมือในการพุดนำเสนอค่อนข้างเต็มที่ พุดค่อนข้างฉะฉาน ชัดเจน และข้อมูลถูกต้องโดยส่วนใหญ่	ให้ความร่วมมือในการพุดนำเสนอปานกลาง พุดค่อนข้างฉะฉาน ชัดเจน และข้อมูลไม่ค่อยถูกต้องมากนัก	ให้ความร่วมมือในการพุดนำเสนอค่อนข้างน้อย พุดไม่ค่อยฉะฉาน ชัดเจน และข้อมูลไม่ค่อยถูกต้อง

(ชั่วโมงที่ 2)

1) วิธีการวัดและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ
ด้านพุทธิพิสัย (K) 1. บอกลักษณะคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ 2. ใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง ด้านทักษะพิสัย (S) 1. จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ ด้านจิตพิสัย (A) 1. บอกความสำคัญของการศึกษาเรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้	1. ตรวจสอบจากการตอบคำถามในสมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ” 1. ตรวจสอบจากการทำใบงาน “สแตตส์ฝึกหัดใช้ภาษา” 1. ตรวจสอบจากการตอบคำถามในสมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ” 2. พิจารณาจากการตอบคำถามในกิจกรรม “บิงโกภาษาฮาเฮ” 1. พิจารณาจากการตอบคำถามในชั้นเรียน 2. กระดาษโพสท์อิต	1. สมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ” 1. ใบงาน “สแตตส์ฝึกหัดใช้ภาษา” 1. สมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ” 2. คำถามในชั้นเรียน 1. คำถามในชั้นเรียน
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	สังเกตพฤติกรรม สังเกตพฤติกรรม สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินพฤติกรรม

สิ่งที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์		
1. มีวินัย	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม
2. ใฝ่เรียนรู้	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม

2) เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric)

สิ่งที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีเยี่ยม (4)	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้/ควรปรับปรุง (1)
ใบงาน “สเด็ดสฝึกหัดใช้ภาษา”	เนื้อหาเบื้องต้นประกอบ ถูกต้องสมบูรณ์ ดังนี้ 1) เขียนคำบรรยาย เป็นวลีหรือประโยค 2) สะกดคำถูกต้องทุก คำ 3) ใช้คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	เนื้อหาเบื้องต้นประกอบ 3 องค์ประกอบ แต่ไม่ ถูกต้องสมบูรณ์ในข้อ 2) สะกดคำถูกต้องทุก คำ	เนื้อหาเบื้องต้นประกอบ 3 องค์ประกอบ แต่ไม่ ถูกต้องสมบูรณ์ในข้อ 2) สะกดคำถูกต้องทุก คำ 3) ใช้คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	เนื้อหาเบื้องต้นประกอบ 4 องค์ประกอบ แต่ไม่ ถูกต้องสมบูรณ์ในข้อ 1) เขียนคำบรรยาย เป็นวลีหรือประโยค 2) สะกดคำถูกต้องทุก คำ 3) ใช้คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ
สมุดเล่มเล็ก “พาสปอร์ตทัศนาคำ ที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ”	เขียนตอบคำถาม ทันเวลา ถูกต้องและ ครบถ้วน ทั้ง 8 ภาษา	เขียนตอบคำถาม ทันเวลา ถูกต้องและ ครบถ้วน 7-6 ภาษา	เขียนตอบคำถาม ทันเวลา ถูกต้องและ ครบถ้วน 5-4 ภาษา	เขียนตอบคำถาม ทันเวลา ถูกต้องและ ครบถ้วน 3-1 ภาษา
กระดานโพสต์อิทสรุป การเรียนรู้	เขียนตอบคำถาม ถูกต้องครบถ้วน 3 ข้อ	เขียนตอบคำถาม ถูกต้องครบถ้วน 2 ข้อ	เขียนตอบคำถาม ถูกต้องครบถ้วน 1 ข้อ	เขียนตอบคำถาม 1 ข้อ แต่ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน

สิ่งที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีเยี่ยม (4)	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้/ควรปรับปรุง (1)
การตอบคำถามในชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 90 ขึ้นไป	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 70-90	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 40-60	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามร้อยละ 10-30

แบบการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1. มีวินัย	1. ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ				
	สรุปผลการประเมิน				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 ตั้งใจเรียน				
	2.2 เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน				
	2.3 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ				
	2.4 ศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม				
	2.5 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้				
	2.6 แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
	สรุปผลการประเมิน				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
	สรุปผลการประเมิน				

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน
พฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 0 คะแนน

แบบการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

สมรรถนะด้าน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้ (1)	ปรับปรุง (0)
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับ-ส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ				
	1.4 เจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ได้				
	1.5 เลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผล และถูกต้อง				
	สรุปผลการประเมิน				
2. ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม				
	สรุปผลการประเมิน				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	4.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				
	สรุปผลการประเมิน				

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน
พฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 0 คะแนน

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

1. สภาพปัญหา

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ในช่วงที่สื่อนักเรียนให้พูดอธิบายเกี่ยวกับเรื่องที่ไปศึกษา พบว่านักเรียนสามารถบอกสาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษา วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยได้ในเบื้องต้น และสามารถบอกประโยชน์ของการยืมคำจากภาษาต่างประเทศได้ แต่พูดนำเสนอด้วยความไม่มั่นใจมากนัก

2. สาเหตุ

1. นักเรียนอาจกลัวตัวเองพูดนำเสนอผิด เนื่องจากในขณะที่พูด ต้องเป็นจุดสนใจของเพื่อนและครู

3. แนวทางแก้ไข

1. ให้นักเรียนเลือกเพื่อน 1 คนเพื่อช่วยกันนำเสนอข้อมูลที่จับฉลากได้
2. ครูให้กำลังใจและสนับสนุนการนำเสนอของนักเรียน ให้นักเรียนไม่กลัวแม้จะพูดผิด

(ชั่วโมงที่ 2)

1. สภาพปัญหา

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า นักเรียนสามารถบอกลักษณะคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ได้แต่ไม่ถูกต้องทุกภาษา จากการตรวจสอบใบงานเดิยวนักเรียนสามารถใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศและจาก การทำกิจกรรมบิงโก นักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนั้นนักเรียนยัง สามารถบอกความสำคัญของการศึกษาเรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้

2. สาเหตุ

1. เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อยเมื่อเทียบกับกิจกรรมที่ได้วางแผนไว้

3. แนวทางแก้ไข

1. จัดกิจกรรมบิงโก และใช้เวลาในส่วนของการอภิปรายและตอบคำถามนักเรียนแทน
2. ครูอาจสร้างใบกิจกรรมบิงโกแบบสำเร็จรูป ไม่ต้องให้นักเรียนเขียนตารางบิงโกเอง เพื่อให้การจัดกิจกรรมทันเวลาตามที่วางแผน

ภาคผนวก

ใบความรู้ เรื่อง การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ

❖ สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษา

ด้านภูมิศาสตร์

การที่มีอาณาเขตติดต่อกันทำให้รับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามา

ด้านการค้า

การติดต่อค้าขายกับต่างชาติตั้งแต่อดีตทำให้มีการรับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามาเป็นจำนวนมาก

ด้านศาสนาและ
วัฒนธรรม

การรับพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ทำให้เรารับคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาด้วย

ด้านการศึกษา

การที่คนไทยไปศึกษายังต่างประเทศและนำความรู้มาเผยแพร่ ทำให้มีคำศัพท์ในวงการต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย

ด้านเทคโนโลยี

การติดต่อค้าขายกับต่างชาติตั้งแต่อดีตทำให้มีการรับภาษาของชาตินั้น ๆ เข้ามาเป็นจำนวนมาก

❖ อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย

❖ วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

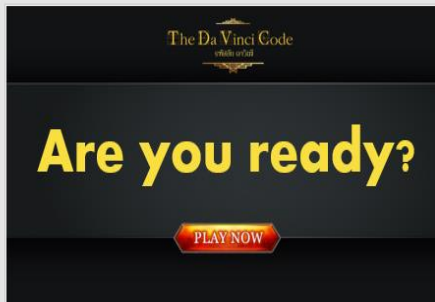
1. ใช้ตามคำเดิมที่ยืมมา เช่น เมตร (อังกฤษ) หมายถึง หน่วยวัดความยาว แซ (เขมร) หมายถึง ดวงเดือน
2. เปลี่ยนตัวสะกดให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ออกเสียงได้สะดวก เช่น เผลิล (เขมร) เปลี่ยนเป็น เผลิญ
3. เปลี่ยนรูปและเสียงให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้เหมาะกับการออกเสียงภาษาไทย เช่น ฮวงล้อ (จีน) เป็น อั้งล้อ
4. ตัดคำให้มีเสียงสั้นลง เช่น อุโบสถ (บาลีสันสกฤต) เป็น โบสถ์
5. แผลงสระและพยัญชนะให้ผิดไปจากเดิม เช่น กิรีติ (บาลีสันสกฤต) ไทยใช้ เกียรติ
6. เปลี่ยนความหมายไปจากเดิมให้เข้ากับความหมายของภาษาไทย เช่น โมโห (บาลีสันสกฤต) หมายถึง ความลุ่มหลง ความโง่เขลา ไทยใช้ โกรธ
7. บัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่ คือ การสร้างศัพท์ใหม่ที่มีความหมายตรงกับภาษาเดิม เพื่อไม่ทำให้ภาษาไทยวิบัติ ซึ่งการบัญญัติศัพท์มักใช้กับคำภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาอังกฤษ

ฉลากวัดภูมิ “การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ”

สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาด้านภูมิศาสตร์	สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาด้านศาสนาและวัฒนธรรม
สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาด้านการค้า	สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาทางการศึกษา
สาเหตุที่ทำให้เกิดการยืมภาษาด้านเทคโนโลยี	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย : คำไทยมีหลายพยางค์
อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย : คำไทยเป็นคำควบกล้ำมากขึ้น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย : มีตัวสะกดหลายตัวที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย : มีคำศัพท์ใช้ในภาษามากขึ้น	วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (1)
วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (2)	วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (3)

วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (4)	วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (5)
วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (6)	วิธีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย (7)

ตัวอย่างสื่อ Power Point

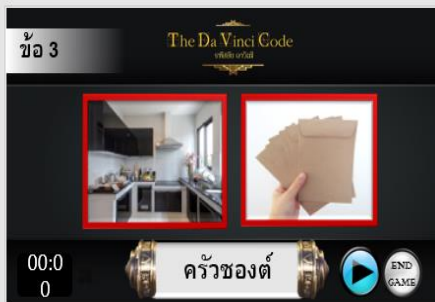
7 ★

8 ★

9 ★

10 ★

11 ★

12 ★

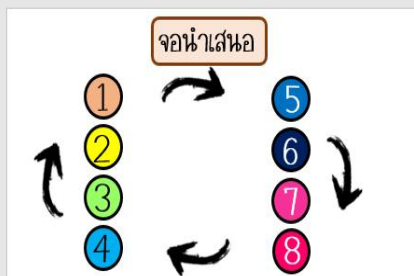
13 ★

14 ★

15

16

17

18

19

มีเวลาศึกษา ภาษาละ 3 นาที

20

21

หมดเวลา

22

เที่ยวบินที่

2

23

หมดเวลา

24

เที่ยวบินที่

3

25

หมดเวลา

26

27

เที่ยวบินที่

4

28

หมดเวลา

29

เที่ยวบินที่

5

30

หมดเวลา

31

เที่ยวบินที่

6

32

หมดเวลา

33

เที่ยวบินที่

7

34

หมดเวลา

35

เที่ยวบินสุดท้าย

8

36

37

38

39

40

41

42

ตัวอย่างหมายเลขบิงโก

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

6

อังกฤษ

55

★

7

กีโมโน

56

★

7

ญี่ปุ่น

57

★

8

อิเหนา

58

★

8

ชวามลายู

59

★

9

คาราเต้

60

★

9

ญี่ปุ่น

61

★

10

ไข่ รร (ร หัน)

62

★

10

สิ้นสกฤต

63

★

11

มีหลักตัวสะกดตัวตาม
ที่แน่นอน

64

★

11

บาลี

65

★

12

กาแฟ

66

★

12

ฝรั่งเศส

67

★

13

เซลล์

68

★

13

อังกฤษ

69

★

14

บุหงา

70

★

14

ชวามลายู

71

★

15

เต้าหู้

72

★

73

74

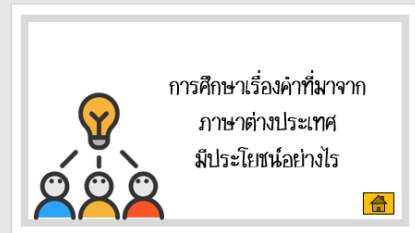
75

76

77

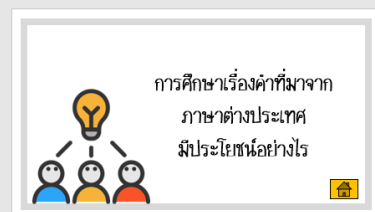
78

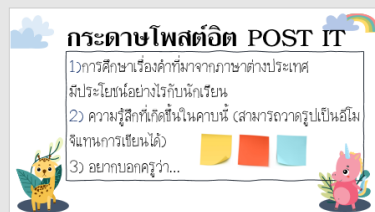
76

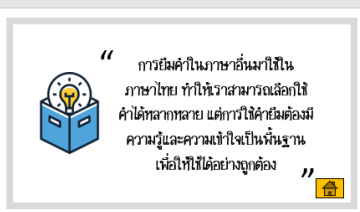
77

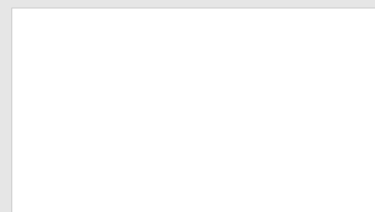
78

79

80

81

ตัวอย่างสื่อประดิษฐ์และใบงาน

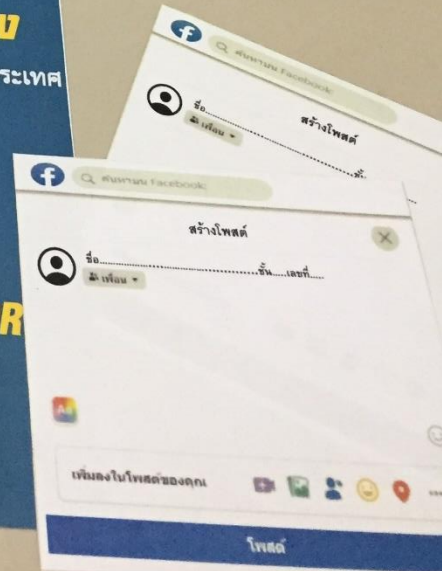

คำที่มาจากภาษาญี่ปุ่น

คำที่มาจากภาษาญี่ปุ่น

คาราเต้ ซูโม่ เค็นโด
คาราโอเกะ ยูโดซูชิ
สาเก สีนามิ
วาซาบิ สุกียากี้

- ลักษณะคำยืมจากภาษาญี่ปุ่น
1. ภาษาญี่ปุ่นส่วนมากไม่มีตัวสะกด เช่น คามิคาเซ่ คาราเต้ ซูโม่
 2. ภาษาญี่ปุ่นไม่มีวรรณยุกต์ เช่น กีโมโน ซามะ วาซาบิ
 3. คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่นำไว้ในภาษาไทยมักใช้กับศัพท์ เช่น ยูโด วาการะ ซูริ

รายชื่อนักท่องเที่ยว

1.....เลขที่.....

2.....เลขที่.....

3.....เลขที่.....

4.....เลขที่.....

5.....เลขที่.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5

หนังสือเดินทาง

ทัศนาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

**PASSPORT FOR
LEARNING**

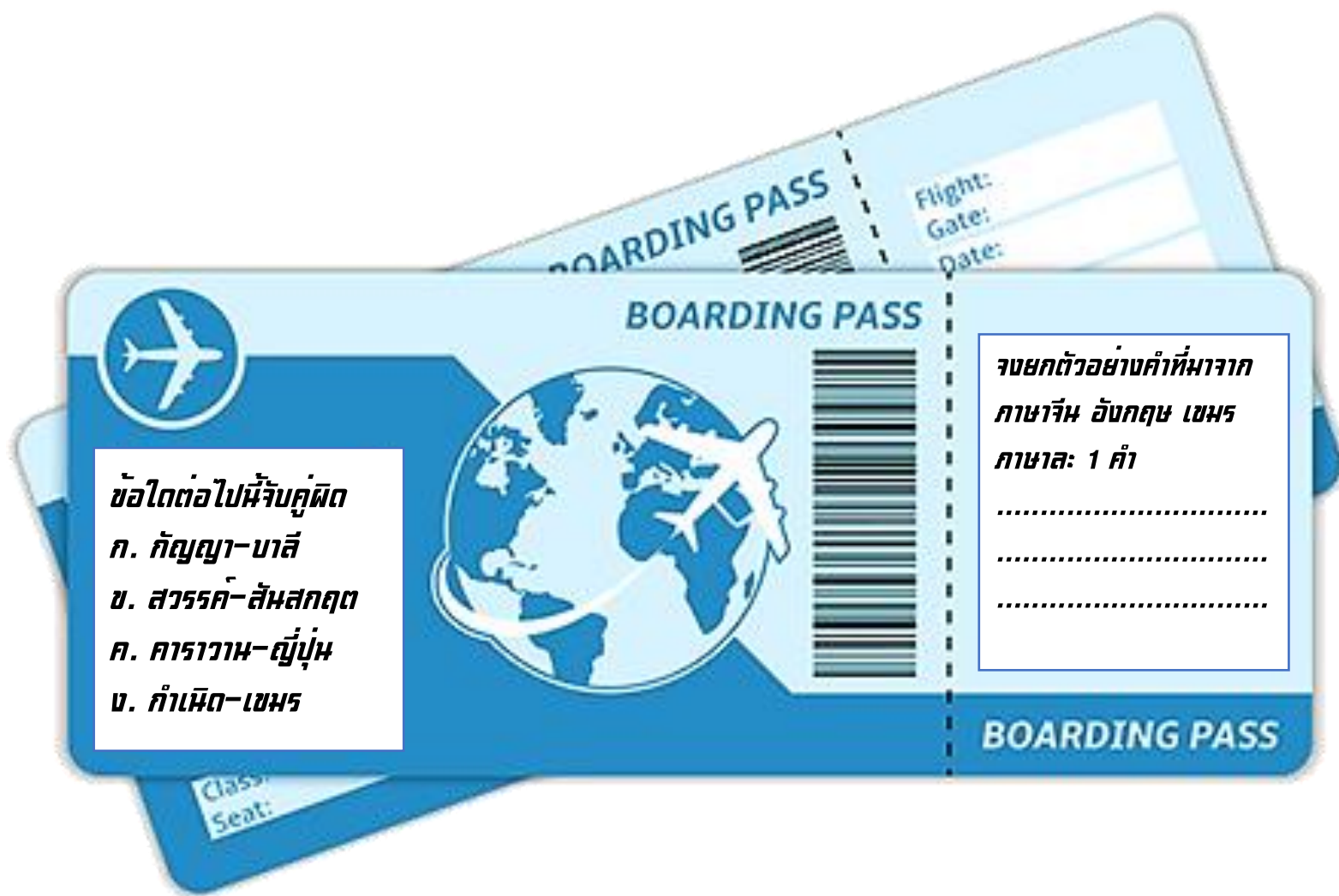
ตัวอย่างป้ายคำภาษาต่างประเทศ

คำที่มาจากภาษาญี่ปุ่น

คำที่มาจากภาษาจีน

คำที่มาจากภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างใบกิจกรรมและใบงาน

BINGO

คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

BINGO

คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

